സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ
2023-5-754-771
1
നിരാകരണപത്രം
(Disclaimer)
പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിര്‍മ്മിത
ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠി ത വിവര്‍ത്തന ഉപകരണത്തിന്‍റെ സഹായത്തോടെ കേരള
ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേക്ട റ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.
എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്‍റെ ഉളളടക്കത്തില്‍ ആശയപരമായോ
സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകള്‍
കടന്നു കൂടാന്‍ സാധ്യതയുളളതാണ്. ഈ ത ര്‍ജ്ജമ കേവലം
വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ
അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാന്‍ വേണ്ടി മാത്രം
ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔ ദ് യോ ക വും പ് രാ ഗി ക വു മാ യ എ ല് ലാ
ആവശ്യങ്ങള്‍ക്കും വിധി നിര്‍വഹണ നടപ്പാക്കലുകള്‍ക്കും പ്രസ്തു ത
വിധിന്യായത്തിന്‍റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും
ആയിരിക്കും.

2023-5-754-771
2

രാജ് കുമാർ @ സുമൻ

v.

സംസ്ഥാനം (എൻ.സി.ടി. ഡൽഹി)

(2023-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1471)

2023 മെയ് 11

[ജസ്റ്റിസ് അഭയ് എസ്. ഓക, ജസ്റ്റിസ് രാജേഷ് ബിന്ദാൽ]

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം, 1973 - വകുപ്പ് 313 - പ്രതിയെ വിസ്തരിക്കാനുള്ള അധികാരം - നിയമം സംഗ്രഹിച്ചു.

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം, 1973 - വകുപ്പ് 313 - അതിന്റെ പാലിക്കാതിരിക്കൽ - വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം പ്രതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ വരുത്തിയ ഉപേക്ഷ, അതിന്റെ ഫലം - ഐ.പി.സി. വകുപ്പ് 302, ഐ.പി.സി. 120-ബി-യോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വകുപ്പ് 307 എന്നിവ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അതനുസരിച്ച് ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു - വിധി: കുറ്റകൃത്യം നടന്ന പരിസരത്തിന് പുറത്ത് അപ്പീൽവാദി കൈയിൽ കട്ടയുമായി നിൽക്കുകയായിരുന്നെന്ന് പ്രസ്താവിച്ച പി.ഡബ്ല്യു.5-ന്റെ സാക്ഷ്യമാണ് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു സാഹചര്യം - എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഇത് അദ്ദേഹത്തോട് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല - അതിനാൽ, തന്റെ ശിക്ഷാവിധിക്ക് അടിസ്ഥാനമായ മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചില്ല - അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ഗുരുതരമായ മുൻവിധികൾ ഉണ്ടായി - അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റസ്ഥാപനം ദുഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു - ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായം റദ്ദാക്കി - അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷാവിധിയും റദ്ദാക്കി.

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം, 1973 - വകുപ്പ് 313(5) - അതിന്റെ പ്രയോജനം - പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂട്ടറുടെയും

2023-5-754-771
3

പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകന്റെയും സഹായം - വിധി: വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ധാരാളം പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ, പിശകുകളും ഒഴിവാക്കലുകളും വരുത്താനുള്ള സാധ്യത കുറയ്ക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി വകുപ്പ് 313(5)-ന്റെ പ്രയോജനം നേടാൻ ജുഡീഷ്യൽ ഓഫീസർമാർ നിർദ്ദേശിച്ചു - എന്നിരുന്നാലും, ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ നൽകുന്നില്ല - ദേശീയ, സംസ്ഥാന ജുഡീഷ്യൽ അക്കാദമികൾ ഈ സാഹചര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1.1 ഈ കോടതി സ്ഥിരമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമം ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം: (i) പ്രതികൾക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഓരോ വസ്തുത സാഹചര്യവും നിയതമായും വ്യതിരിക്തമായും പ്രത്യേകമായും അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത് വിചാരണ കോടതിയുടെ കടമയാണ്. വസ്തുത സാഹചര്യം എന്നാൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധി തേടുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്ന സാഹചര്യമോ വസ്തുക്കളോ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്; (ii) സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ തനിക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏത് സാഹചര്യവും വിശദീകരിക്കാൻ പ്രതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുക എന്നതാണ് വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള പ്രതിയുടെ വിസ്താരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം; (iii) പ്രത്യേക പ്രതിയുടെ കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് നൽകാത്ത വസ്തുത സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നത് കോടതി സാധാരണയായി ഒഴിവാക്കണം; (iv) വസ്തുത സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതിക്ക് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് ഗുരുതരമായ ക്രമക്കേടുകൾക്ക് തുല്യമാണ്. പ്രതികൾക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടെന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ അത് വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കും; (v) വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതിക്ക് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിലെ എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടുകൾ നീതിയുടെ പരാജയത്തിന് കാരണമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇത് പരിഹരിക്കാവുന്ന ഒരു ക്രമക്കേടായി മാറുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ക്രമക്കേട് ഭേദമാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, സംഭവ തീയതി മുതൽ സമയം കടന്നുപോകുന്നു എന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം; (vi) അത്തരം ക്രമക്കേടുകൾ

പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പോലും പ്രതിക്ക് മുന്നിൽ വരാത്ത വസ്തുത സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും; ഒപ്പം (vii) ഒരു കേസിൽ, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിയുടെ അനുബന്ധ പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് കേസ് വിചാരണ കോടതിയിലേക്ക് തിരിച്ച് അയയ്ക്കാം. (viii) ഉപേക്ഷ കാരണം പ്രതിക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, പരിഗണിക്കേണ്ട നിരവധി ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്ന് മാത്രമാണ് വാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിലെ കാലതാമസം. [ഖണ്ഡിക 16] [767-ഡി-ജി; 768-എ-സി]

> താരാ സിംഗ് v. സംസ്ഥാനം, 1951 SCC OnLine SC 49; ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെയും മറ്റൊരാളും v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (1973) 2 SCC 793 : [1974] 1 SCR 489; എസ്. ഹർനാം സിംഗ് v. സംസ്ഥാനം (ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ), (1976) 2 SCC 819; സാംസുൽ ഹഖ് v. അസം സംസ്ഥാനം, (2019) 18 SCC 161 – എന്നീ കേസുകൾ ആശ്രയിച്ചു.

2.1 നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരേയൊരു സാഹചര്യം അപ്പീൽവാദി കൈയിൽ ഒരു കട്ടയുമായി ഗാലറിയുടെ കവാടത്തിന് സമീപം നിൽക്കുകയാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ച പിഡബ്ല്യു-5-ന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലാണ്. പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലായിരുന്നില്ല. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവനയിൽ അപ്പീൽവാദിയോട് 42 ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചോദ്യം നമ്പർ 13 പിഡബ്ല്യു-5 നൽകിയ മൊഴിയെക്കുറിച്ചാണ്. ഗാലറിയുടെ കവാടത്തിന് സമീപം കൈയിൽ കട്ടയുമായി താൻ നിൽക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അപ്പീൽവാദിയോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. ഓരോ ചോദ്യത്തിനും അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉത്തരം "എനിക്കറിയില്ല" എന്നതാണ് സത്യം. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പ്രസ്താവനയിലെ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സാധാരണ ബുദ്ധിവൈഭവമുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളാരും തനിക്കെതിരെ ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന ധാരണ

ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരെ പ്രതികൂലമായി ഒന്നും പറയാത്തതിനാൽ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഒരേ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകിയതിൽ ഒരാൾക്ക് തെറ്റ് കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തത്. അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ രേഖാമൂലം നടത്തിയ സമർപ്പണങ്ങളുടെ 13-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു സാഹചര്യം സി.ആർ.പി.സി.യുടെ 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ഒരു പ്രത്യേക വാദം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാദത്തിന്റെ ഈ ഭാഗം ഹൈക്കോടതി പരിഗണിക്കുന്നില്ല എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ നടത്തിയ സമർപ്പണങ്ങൾ വിചാരണക്കോടതി പുനർനിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല. [ഖണ്ഡിക 10] [760-എഫ്-എച്ച്; 761-എ-ബി]

2.2 പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളിൽ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു കുറ്റകരമായ സാഹചര്യം സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല, അതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിൻറെ ശിക്ഷാവിധി ഈ സാഹചര്യത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. [ഖണ്ഡിക 11] [761-സി]

2.3 കുറ്റകൃത്യം നടന്ന പരിസരത്തിന് പുറത്ത് ഒരു ആയുധവുമായുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ സാന്നിധ്യം സംബന്ധിച്ച പിഡബ്ല്യു-5-ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്കാളിത്തം തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി വിധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളിൽ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ നിരവധി കുറ്റകരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു കേസല്ല ഇത്. അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട സാഹചര്യം മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു കേസാണിത്. പ്രോസിക്യൂഷൻ 37 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-5-ന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലെ ഒരു വാക്യത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ ഉള്ളടക്കം. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള വിസ്താരത്തിനിടെ, തനിക്കെതിരെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഉന്നയിച്ച ഒരേയൊരു ആരോപണത്തെ അപ്പീൽവാദി

നേരിട്ടിരുന്നില്ല. അപ്പീൽവാദിക്ക് ഗുരുതരമായ മുൻവിധി ഉണ്ടായി. 1995-ലാണ് സംഭവം. അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകന്റെ സമർപ്പണങ്ങൾ വിചാരണ കോടതി പുനർനിർമ്മിക്കാത്തതിനാൽ ഈ വശം വിചാരണ കോടതിയിൽ വാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് വ്യക്തമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, രേഖാമൂലമുള്ള സമർപ്പണങ്ങളുടെ ഭാഗമായതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ, തീർച്ചയായും ഇതിൽ വാദപ്രതിവാദം നടന്നിട്ടുണ്ട്. പിശകോ ക്രമക്കേടുകളോ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് കരുതിയാലും, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കാൻ ഇന്ന് അപ്പീൽവാദിയായ - പ്രതിയെ വിളിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. സംഭവം നടന്നിട്ട് 27 വർഷത്തിലേറെ കഴിഞ്ഞു. കാലം കടന്നുപോയെന്നത് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയുടെ കൂടുതൽ പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി വിചാരണ കോടതിയിലേക്ക് കേസ് മടക്കി അയയ്ക്കുന്നത് അനീതിയാണ്. കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, 27 വർഷം മുമ്പ് നടന്ന ഒരു കാര്യത്തിന് മറുപടി നൽകാൻ അപ്പീൽവാദിയോട് ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. അപ്പീൽവാദി ഇതിനകം 10 വർഷവും 4 മാസവും തടവ് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷാവിധി ദുഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, മടക്കി അയക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് അന്യായമായിരിക്കും. അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷവിധിയും റദ്ദാക്കുന്നു. ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായവും റദ്ദാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 18-20, 23] [769-സി-എച്ച്; 770-എ-ബി; 771-ബി]

വാഹിത v. തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം, 2023 SCC OnLine SC 174 – വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞു.

രൺവീർ യാദവ് v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം, (2009) 6 SCC 595 : [2009] 7 SCR 653; സുഖ്ജിത് സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം, (2014) 10 SCC 270 : [2014] 10 SCR 608; മഹേശ്വർ ടിഗ്ഗ v. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം, (2020) 10 SCC 108; അസിസ്റ്റന്റ് പോലീസ് കമ്മീഷണർ സത്യവീർ സിംഗ് റാത്തിയും മറ്റുള്ളവരും v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ വഴി സംസ്ഥാനം

2023-5-754-771
7

(2011) 6 SCC 1 : [2011] 6 SCR 138 – എന്നീ കേസുകൾ പരാമർശിച്ചു.

കേസ് നിയമ സൂചിക

[2009] 7 SCR 653	ഖണ്ഡിക 5	പരാമർശിച്ചു.
[2014] 10 SCR 608	ഖണ്ഡിക 5	പരാമർശിച്ചു.
[2011] 6 SCR 138	ഖണ്ഡിക 6	പരാമർശിച്ചു.
[1974] 1 SCR 489	ഖണ്ഡിക 12	ആശ്രയിച്ചു

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2023-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1471.

2004-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 32-ലെ ന്യൂ ഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ 01.11.2018 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകരായ സുമീത് വർമ, സുമിത് കുമാർ, മഹീന്ദർ പ്രതാപ് സിംഗ്, വിനയ് കുമാർ എന്നിവർ.

പ്രതിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകനായ ചിരാഗ് എം. ഷ്രോഫ്.

കോടതിയുടെ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് അഭയ് എസ്. ഓക:

1. അനുമതി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

വസ്തുതകൾ

2. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ, 'ഐപിസി') വകുപ്പ് 120-ബി-യോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്ക് 2003 ഓഗസ്റ്റ് 27-ലെ സെഷൻസ് കോടതി വിധി പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി (പ്രതി നമ്പർ 2) കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദിയെ

2023-5-754-771
8

ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ഐപിസി വകുപ്പ് 120-ബി-യോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റത്തിനും അദ്ദേഹം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കുകയും 7 വർഷം കഠിന തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. 1995 ഒക്ടോബർ 1-ന് വൈകുന്നേരം ഏകദേശം 03:30-ന് ജവഹർ ലാലിനെയും (പിഡബ്ല്യു-3) ബന്ധുക്കളെയും കുറ്റകരമായി ഭീഷണിപ്പെടുത്താനും കൊലപ്പെടുത്താനും ഗൂഢാലോചന നടത്തിയെന്നാണ് ഈ പ്രതിക്കും വിമൽ എന്നയാൾക്കും (പരേതൻ) മറ്റ് അഞ്ച് പേർക്കുമെതിരായ ആരോപണം. പിഡബ്ല്യു-3 സ്വന്തമായി കേബിൾ ടിവി നെറ്റ്വർക്ക് നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും ഈ കേബിൾ ടിവി നെറ്റ്വർക്ക് നിർത്തണമെന്ന് പ്രതി ആവശ്യപ്പെട്ടതായും ആരോപണമുണ്ട്. 1995 ഒക്ടോബർ 1-ന് വൈകുന്നേരം ഏകദേശം 03:30-ന് പ്രതികൾ പിഡബ്ല്യു-3 ജവഹർ ലാൽ തന്റെ കടുംബാഗങ്ങളോടൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചതായി പ്രോസിക്യൂഷൻ ആരോപിക്കുന്നു. 4-ഉം 5-ഉം നമ്പർ പ്രതികൾ അവരുടെ റിവോൾവറുകളിൽ നിന്ന് പിഡബ്ല്യു-3-ന്റെ അമ്മ ഓമി ദേവിക്കും ചന്ദർ ശേഖറിനും (പരേതൻ- പിഡബ്ല്യു-3-ന്റെ സഹോദരൻ) നേരെ വെടിയുതിർത്തു. 3-ാം നമ്പർ പ്രതിയും പരേതനായ വിമലും ചന്ദർ ശേഖറിനെയും (പരേതൻ) ഓമിയെയും കഠാരകളും കത്തിയും ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-3, പിഡബ്ല്യു-7 എന്നിവർക്ക് ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ചന്ദർ ശേഖർ മരിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, മറ്റ് 6 പ്രതികൾ പിഡബ്ല്യു-3-ന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി കൈയിൽ കട്ടയുമായി (നാടൻ നിർമ്മിത കൈത്തോക്ക്) ഗാലറിയുടെ ഗേറ്റിന് സമീപം നിൽക്കുകയായിരുന്നു എന്നതാണ് നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ (2-ാം നമ്പർ പ്രതി) ഒരേയൊരു ആരോപണമെന്ന് കോടതി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അപവദിത വിധിയിലൂടെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷാവിധി ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചു.

2023-5-754-771
9

<u>സമർപ്പണങ്ങൾ</u>

4. അപ്പീൽവാദി ഗാലറിയുടെ ഗേറ്റിന് സമീപം കൈയിൽ കട്ടയുമായി നിൽക്കുകയാണെന്ന് പിഡബ്ല്യു-5 വേദ് പ്രകാശ് മാത്രമാണ് മൊഴി നൽകിയതെന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. എന്നിരുന്നാലും, സംഭവം നടന്ന ദിവസം നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിയെ താൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും പിഡബ്ല്യു-5 അദ്ദേഹത്തോട് പേര് പറഞ്ഞതായും ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ പിഡബ്ല്യു-3 സമ്മതിച്ചു. അപവദിത വിധിന്യായത്തിന്റെ 84-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പിഡബ്ല്യു-13 പോലും അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടതായി ഹൈക്കോടതി ഒരു കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ, പിഡബ്ല്യു-13 അപ്പീൽവാദിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും മൊഴിനല്കിയിട്ടില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു.

5. 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ, 'സിആർപിസി') വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഗാലറിയുടെ ഗേറ്റിന് പുറത്ത് കട്ടയുമായി നിൽക്കുന്നുവെന്ന അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു സാഹചര്യം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. അപ്പീൽവാദിക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള സമർപ്പണങ്ങളിൽ ഇടം കണ്ടെത്തുന്ന ഈ വാദത്തിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ പ്രത്യേകമായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയതാണെന്നും എന്നാൽ ഹൈക്കോടതി അത് പരിഗണിച്ചില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. രൺവീർ യാദവ് v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം[1], സുഖ്ജിത് സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം[2], മഹേശ്വർ ടിഗ്ഗ v. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം[3], സാംസുൽ ഹഖ് v. അസം സംസ്ഥാനം[4] എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെ അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചു. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം വിസ്താരത്തിനിടെ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ഹാജരാകുന്ന ഒരേയൊരു സാഹചര്യം

---

[1] (2009) 6 SCC 595
[2] (2014) 10 SCC 270
[3] (2020) 10 SCC 108
[4] (2019) 18 SCC 161

സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ വിചാരണ കോടതി പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി, അപ്പീൽവാദിക്ക് ഗുരുതരമായ മുൻവിധി ഉണ്ടായതായും അതിന്റെ ഫലമായി നീതി പരാജയപ്പെട്ടതായും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു.

6. അപ്പീൽവാദി പിഡബ്ല്യു-5-നെ ക്രോസ്-വിസ്താരം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് എതിർകക്ഷിയായ സംസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. അസിസ്റ്റന്റ് പോലീസ് കമ്മീഷണർ സത്യവീർ സിംഗ് റാത്തിയും മറ്റുള്ളവരും v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ വഴി സംസ്ഥാനം[5] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചു. ഈ തീരുമാനത്തിൽ, സിആർപിസി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിലെ ഒഴിവാക്കലോ പിശകോ സംബന്ധിച്ച എതിർപ്പ്, ആ പിശക് പരിഹരിക്കുന്നതിനായി എത്രയും വേഗം ഉന്നയിക്കണമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചതായി അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. വിചാരണക്കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ച് 16 വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈ എതിർപ്പ് നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സമർപ്പിക്കും. സിആർപിസി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തനിക്കെതിരായ ഏക സാഹചര്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ കോടതി പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് മുൻവിധിയില്ലെന്നാണ് ഈ എതിർപ്പ് നേരത്തെ ഉയർത്തിയിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുത സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം

7. സമർപ്പണങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറ് പ്രതികൾ പിഡബ്ല്യു-3-ന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി കൈയിൽ കട്ടയുമായി പുറത്ത് നിൽക്കുകയായിരുന്നു എന്നതാണ് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ ഒരേയൊരു ആരോപണം എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. അപ്പീൽവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പിഡബ്ല്യു-3-ന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ചില സംശയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്ന് അപവദിത വിധിന്യായത്തിന്റെ 84-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, പിഡബ്ല്യു-5, പിഡബ്ല്യു-13 എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

[5] (2011) 6 SCC 1

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യക്തവും സ്ഥിരതയുള്ളതുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. അതിനാൽ, ഈ മൂന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കോടതി പരിശോധിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-3 ജവഹർ ലാൽ 1995 ഒക്ടോബർ 01-ന് വൈകുന്നേരം ഏകദേശം 03:30-ന് മറ്റ് 6 പ്രതികൾ തന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകി. കൈയിൽ കട്ടയുമായി അപ്പീൽവാദി പുറത്ത് നിൽക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം മൊഴി നൽകിയില്ല. തുടർന്നുള്ള പ്രഥമ വിസ്താരത്തിൽ, പോലീസ് രേഖപ്പെടുത്തിയ തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രതി രജീന്ദർ കുമാർ സംഭവസ്ഥലത്ത് കാവൽ നിൽക്കുകയാണെന്ന് തെറ്റായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അപ്പീൽവാദിയാണ് സംഭവസ്ഥലത്തിന് കാവൽ നിന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്കാളിത്തം സംബന്ധിച്ച പിഡബ്ല്യു-3-ന്റെ പതിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഹൈക്കോടതി സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഭവം നടന്ന ദിവസം താൻ അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടില്ലെന്നും എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് പിഡബ്ല്യു-5 വേദ് പ്രകാശ് തന്നോട് പറഞ്ഞതായും പിഡബ്ല്യു-3 പറഞ്ഞതാണ് ഹൈക്കോടതി നൽകിയ കാരണം. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിയെ പ്രതിയാക്കാൻ പിഡബ്ല്യു-3-ന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ല.

8. പിഡബ്ല്യു-13-ന്റെ തെളിവുകൾ കോടതി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചു. കൈയിൽ കട്ടയുമായി പുറത്ത് നിൽക്കുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് പങ്കുണ്ടെന്ന് പിഡബ്ല്യു-13 ആരോപിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചെങ്കിലും, പിഡബ്ല്യു-13 തന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ അത്തരമൊരു പ്രസ്താവന നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു.

9. അതിനാൽ, അവശേഷിക്കുന്നത് പിഡബ്ല്യു-5-ന്റെ സാക്ഷ്യമാണ്. രാജ് കുമാർ ഗാലറിയുടെ കവാടത്തിൽ കൈയിൽ കട്ടയുമായി നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു എന്നാണ് തന്റെ പ്രഥമ വിസ്താരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. കോടതിയിൽ അദ്ദേഹം അപ്പീൽവാദിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

2023-5-754-771
12

10. അതിനാൽ, നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരേയൊരു സാഹചര്യം അപ്പീൽവാദി കൈയിൽ ഒരു കട്ടയുമായി ഗാലറിയുടെ കവാടത്തിന് സമീപം നിൽക്കുകയാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ച പിഡബ്ല്യു-5-ന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലാണ്. പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലായിരുന്നില്ല. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവനയിൽ അപ്പീൽവാദിയോട് 42 ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചോദ്യം നമ്പർ 13 പിഡബ്ല്യു-5 നൽകിയ മൊഴിയെക്കുറിച്ചാണ്. ഗാലറിയുടെ കവാടത്തിന് സമീപം കൈയിൽ കട്ടയുമായി താൻ നിൽക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അപ്പീൽവാദിയോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. ഓരോ ചോദ്യത്തിനും അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉത്തരം "എനിക്കറിയില്ല" എന്നതാണ് സത്യം. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പ്രസ്താവനയിലെ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സാധാരണ ബുദ്ധിവൈഭവമുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളാരും തനിക്കെതിരെ ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന ധാരണ ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരെ പ്രതികൂലമായി ഒന്നും പറയാത്തതിനാൽ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഒരേ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകിയതിൽ ഒരാൾക്ക് തെറ്റ് കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തത്. അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ രേഖാമൂലം നടത്തിയ സമർപ്പണങ്ങളുടെ 13-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു സാഹചര്യം സി.ആർ.പി.സി.യുടെ 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ഒരു പ്രത്യേക വാദം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കാം. വാദത്തിന്റെ ഈ ഭാഗം ഹൈക്കോടതി പരിഗണിക്കുന്നില്ല എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ നടത്തിയ സമർപ്പണങ്ങൾ വിചാരണക്കോടതി പുനർനിർമ്മിച്ചിട്ടില്ലെന്നും കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചേക്കാം.

11. അതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളിൽ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു കുറ്റകരമായ സാഹചര്യം സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ

സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചില്ലെന്നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതി മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടതുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധി ഈ സാഹചര്യത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.

12. അതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉപേക്ഷയുടെ ഫലം വിചാരണ കോടതിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് നാം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് സമബന്ധിച്ച നിയമം ഇനിമുതൽ ഇതേ വരെ തീർപ്പാക്കാത്ത കാര്യമല്ല. കക്ഷികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾക്ക് പുറമെ, ഇത് സംബന്ധിച്ച് മറ്റ് പ്രധാന തീരുമാനങ്ങളുമുണ്ട്. പ്രസക്തമായ ആദ്യത്തെ വിധിന്യായം താരാ സിംഗ് v. സംസ്ഥാനം[6] കേസിലെ ഈ കോടതിയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റേതാണ്. 1898-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 342-ലെ വ്യവസ്ഥ (ചുരുക്കത്തിൽ, '1898-ലെ സി.ആർ.പി.സി.') കോടതി പരിഗണിച്ചു. സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 313-ഉം 1898-ലെ സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 342-ഉം പരസ്പരബന്ധിതമാണ്. 18-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

> "18. അതിനാൽ, 342-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു പ്രതിയെ ശരിയായി വിസ്തരിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്, കൂടാതെ ദ്വാരകനാഥ് വർമ്മ v. ചക്രവർത്തി [ദ്വാരകനാഥ് വർമ്മ v. ചക്രവർത്തി, AIR 1933 PC 124 at p. 130 : 1933 SCC OnLine PC 11] കേസിൽ പ്രിവി കൗൺസിലിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, തെളിവുകളിലെ ഒരു വിഷയം പ്രതിക്കെതിരെ പ്രധാനമാണെന്ന് കണക്കാക്കുകയും ശിക്ഷാവിധി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്താൽ, പ്രതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് വിശദീകരിക്കാൻ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് ശരിയും ഉചിതവുമാണ്. ഇതൊരു പ്രധാനപ്പെട്ടതും ശ്രേയസ്കരവുമായ വ്യവസ്ഥയാണ്, അത് കളങ്കപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കാൻ എനിക്കാനാവില്ല. പല കേസുകളിലും, പ്രത്യേകിച്ച് സെഷൻസ് കോടതികളിൽ, ഇതിന്

[6] 1951 SCC OnLine SC 49

വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ നൽകുന്നില്ല എന്നതിൽ കോടതി ഖേദിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിഷയം ഉയർന്നുവരുന്നത് സെഷൻസ് കോടതിയിലായാലും കമ്മിറ്റിംഗ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ കോടതിയിലായാലും, 342-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നീതിയുക്തമായും വിശ്വസ്തതയോടെയും പാലിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്."

(ഊന്നൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്)

വീണ്ടും 23-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"23. "തനിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏത് സാഹചര്യവും വിശദീകരിക്കാൻ" പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനായി 342-ാം വകുപ്പ് പ്രതിയെ വിസ്തരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. □ വകുപ്പിന് കീഴിൽ സെഷൻസ് കോടതി വിസ്താരം നടത്തേണ്ടിവരുമ്പോൾ, പരാമർശിക്കുന്ന തെളിവുകൾ സെഷൻസ് കോടതിയിലെ തെളിവുകളും ആ കോടതിയിൽ പ്രതികൾക്കെതിരെ ഹാജരാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുമാണ് എന്നത് ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ കമ്മിറ്റിംഗ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ നൽകിയ ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും വായിച്ച് പ്രതികളോട് അവയെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ. നിലവിലെ കേസിൽ അത് പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തനിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല, എന്നാൽ കമ്മിറ്റിംഗ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളും അവിടെ നൽകിയ ഉത്തരങ്ങളും ശരിയായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നാണ് ചോദിച്ചത്. അത് വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യകതകൾക്ക് അനുസൃതമല്ല."

ഈ വിഷയത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ സുപ്രധാന തീരുമാനം ഈ കോടതിയിലെ മൂന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനമാണ്. ഇത് ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെയും മറ്റൊരാളും

v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം[7] കേസിലെ തീരുമാനമാണ്. തീരുമാനത്തിന്റെ 16-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, 1898-ലെ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 342-ന്റെ ആവശ്യകതകൾ പാലിക്കാത്ത പ്രശ്നം ഈ കോടതി പരിശോധിച്ചു. 16-ാം ഖണ്ഡിക ഇപ്രകാരമാണ്:

> "16. പ്രതികൾ നൽകിയ കുറ്റസമ്മതങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി കുറ്റകരമായ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തുന്നത് തെളിവുകളുടെ മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗമാണ്. വ്യക്തമായും, കുറ്റസമ്മതം സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിലും പ്രതികളുടെ കുറ്റബോധത്തിന് പ്രസക്തമാണെങ്കിൽ കണ്ടെത്തലുകൾ സ്വീകാര്യമാണ്. 2-ാം പ്രതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന ഒരു കത്തി കണ്ടെത്തുന്നതിന് കാരണമായി (പഞ്ചനാമ എക്സിബിറ്റ് 13). തീർച്ചയായും, കത്തികൾ ഇപ്പോൾ അല്ല വളരെക്കാലം മുമ്പാണ് കണ്ടെത്തിയത്, എന്നാൽ ഈ കത്തി കുഴിച്ചിട്ട നിലയിൽ പ്രതിയുടെ വീടിന്റെ മതിലിന്റെ മൂലയിലുള്ള ഒരു കുഴിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുക്കുകയായിരുന്നു. കെമിക്കൽ അനലിസ്റ്റിന്റെ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം എംഒ 5/1 കത്തിയുടെ ബ്ലേഡിൽ മനുഷ്യ രക്തം ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ പ്രതിയുടെ വസ്ത്രങ്ങളും ഇയാൾ എടുത്തു. സംഭവം നടന്ന ദിവസം അദ്ദേഹം ഒരു ഷർട്ടും പാന്റും ധരിച്ചിരുന്നു. ഹരീബ മരിച്ചപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ പ്രതി തിങ്കളാഴ്ച വൈകിട്ട് 6-ന് തന്റെ അടുത്ത് വന്നുവെന്നും സ്വന്തം വീട് പൂട്ടിയിരുന്നതിനാൽ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ സാക്ഷികളുടെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതായും പിഡബ്ല്യു-13 ഒരു അയൽക്കാരൻ മൊഴി നൽകി. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞ ഖോഖയ്ക്കടിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പിന്നീട് പോലീസിനൊപ്പം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്നെ അവ അവിടെ നിന്ന് പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തു. വസ്ത്രങ്ങളിൽ രക്തക്കറകളുണ്ട്, കൂടാതെ പാന്റിലെ രക്തം മരിച്ചയാളുടെ അതേ രക്തഗ്രൂപ്പിലാണെന്ന് രാസപരിശോധനയിൽ എക്സാമിനർ കണ്ടെത്തി. സിആർപിസി വകുപ്പ് 342 പ്രകാരം എംഒ 5/2 ഷർട്ടിലെ

[7] (1973) 2 SCC 793

രക്തം, എംഒ 5/1 കത്തിയുടെ ബ്ലേഡിൽ മനുഷ്യ രക്തം, എന്നിവ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടെന്ന രാസപരിശോധന എക്സാമിനറുടെ റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ, "എനിക്കറിയില്ല" എന്ന് മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി നൽകിയത്. വസ്ത്രങ്ങളും കത്തിയും താൻ വീണ്ടെടുത്തുവെന്ന വസ്തുത തെറ്റാണെന്നും അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിച്ചു. നിന്ദ്യമായ നിഷേധം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ഹൈക്കോടതിയിലെ അഭിജ്ഞരായ ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കത്തിയും ഷർട്ടും തന്റേതാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവ വീണ്ടെടുത്തതിനാൽ, ഈ പ്രതികൾക്കെതിരെ കുറ്റകരമായ നിഗമനം ലഭ്യമായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത കണ്ടെത്താൻ പോലീസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതായും കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നു. വിചാരണ ജഡ്ജി ചെയ്തതും ഇരു കോടതികളും ശ്രദ്ധിക്കാത്തതുമായ ഗുരുതരമായ ഒരു വീഴ്ച ഈ കോടതി ഇവിടെ ശ്രദ്ധിച്ചേക്കാം. രണ്ടാമത്തെ പ്രതി ആക്രമിച്ച സമയത്ത് ധരിച്ചിരുന്ന പാന്റിൽ മരിച്ചയാളുടെ ഗ്രൂപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രക്തക്കറകളുണ്ടെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ സാഹചര്യം അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റകൃത്യവുമായി അൽപ്പം വ്യക്തമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക ചോദ്യങ്ങളൊന്നും കോടതി അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് നിർഭാഗ്യകരമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു വിശദീകരണം നൽകാൻ തടവുകാരനെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നതിനായി കുറ്റാരോപണപാത്രമാകുന്ന എല്ലാ വസ്തുതകളിലേക്കും തടവുകാരന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കേണ്ടത് അടിസ്ഥാനപരമായും വളരെ പഴകിയ നിയമമാണ്. ഇത് ഒരു ക്രിമിനൽ വിചാരണയുടെ അടിസ്ഥാന നീതിയുക്തതയാണ്, □ മേഖലയിലെ പരാജയങ്ങൾ, അതിന്റെ അനന്തരഫലമായി നീതിക്ക് ഭംഗം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വിചാരണയുടെ സാധുതയെ ഗുരുതരമായി അപകടത്തിലാക്കിയേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, അത്തരമൊരു ഉപേക്ഷ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നടപടിക്രമങ്ങളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദുഷിപ്പിക്കുന്നില്ല, കൂടാതെ അത്തരം ക്രമക്കേട് മൂലമുണ്ടാകുന്ന മുൻവിധികൾ പ്രതികൾ സ്ഥാപിക്കണം. തെളിവുകളുടെ രേഖകൾ പ്രതിയുടെ

2023-5-754-771
17

മുമ്പാകെ വയ്ക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, കോടതി സാധാരണയായി അത്തരം രേഖകൾ പരിഗണനയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കണം. തനിക്കെതിരെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും എന്നാൽ അയാളെ അറിയിക്കാത്തതുമായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിക്ക് എന്ത് വിശദീകരണമുണ്ടെന്ന് കാണിക്കാൻ പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകനോട് ആവശ്യപ്പെടാനും അപ്പീൽ കോടതിക്ക് അവസരമുണ്ടെന്നും പ്രതിക്ക് അപ്പീൽ കോടതിയിൽ അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സത്യമായതോ ന്യായമായതോ ആയ വിശദീകരണം നൽകാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, സ്വീകാര്യമായ ഉത്തരം നിലവിലില്ലെന്നും വിചാരണ കോടതിയിൽ ഉചിതമായ സമയത്ത് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ പോലും വിചാരണ കോടതി ശിക്ഷാവിധിക്ക് ആശ്രയിച്ച സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു നല്ല അടിസ്ഥാനവും നൽകാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നും കോടതിക്ക് അനുമാനിക്കാം. അത്തരമൊരു കേസിൽ, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 342 പാലിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗുരുതരമായ ക്രമക്കേടുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഉപേക്ഷ പ്രതിക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടാക്കിയതായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് കോടതി പറയുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിലവിലെ കേസിൽ, വിചാരണക്കോടതിയല്ലെങ്കിലും ഹൈക്കോടതി പാന്റിൽ മരിച്ചയാളുടെ രക്തഗ്രൂപ്പിലെ രക്തത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കത്തിയുടെ ബ്ലേഡിൽ മനുഷ്യരക്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരം "എനിക്കറിയില്ല" എന്നതായിരുന്നുവെന്ന് പ്രത്യേകമായി ഓർക്കുമ്പോൾ, ഈ രാസപരിശോധന കണ്ടെത്തലിന് പ്രതിക്ക് എന്ത് വിശദീകരണമാണ് നൽകാൻ കഴിയുകയെന്ന് കോടതിക്ക് കാണിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകന് ബുദ്ധിപരമായ ഒരു വിശദീകരണവും നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, കൂടാതെ "രക്തത്തിന്റെ" സാക്ഷ്യം പ്രതിയെ കുറ്റകൃത്യവുമായി കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, □ തെളിവുകളുടെ സാഹചര്യത്തെ കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കാൻ കോടതി താത്പര്യപ്പെടുന്നില്ല, എന്നാലും വിചാരണ കോടതിയുടെ

ഈ അശ്രദ്ധ എങ്ങനെയാണ് പ്രസക്തമായ ഒരു വസ്തുത പ്രോസിക്യൂഷന് ലഭ്യമല്ലെന്ന് വാദിക്കാൻ കാരണമായത് എന്ന് കോടതി ഊന്നിപ്പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു നീണ്ട വിചാരണയുടെ അവസാനത്തിൽ ജഡ്ജി അൽപ്പം ക്ഷീണിതനായിരിക്കാമെങ്കിലും കുറ്റകരമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ശേഖരിച്ച് പ്രതികളെ അറിയിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ കേസുകൾ വിചാരണ ചെയ്യുന്ന സെഷൻസ് ജഡ്ജിമാരിൽ നിന്ന് വളരെ ശ്രദ്ധ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു."

(ഊന്നൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്)

13. തുടർന്ന് കോടതി എസ്. ഹർനാം സിംഗ് v. സംസ്ഥാനം (ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ)[8] കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിലേക്ക് വരുന്നു. 22-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"22. 1898-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 342, ഏതെങ്കിലും അന്വേഷണത്തിലോ വിചാരണയിലോ, തനിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനായി പ്രതിയോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനുള്ള കടമ കോടതിക്ക് നൽകുന്നു. അതിൽ നിന്നുള്ള ആവശ്യമായ ഒരു അനന്തരഫലമായി, പ്രതിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഓരോ വസ്തുത സാഹചര്യവും നിയതമായും വ്യതിരിക്തമായും പ്രത്യേകമായും അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ വയ്ക്കണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് പ്രതികൾക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടെന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ ക്രമക്കേടിനു തുല്യമാണ്. ക്രമക്കേട് യഥാർത്ഥത്തിൽ നീതിയുടെ പരാജയത്തിന് കാരണമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 537 പ്രകാരം പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്."

(ഊന്നൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്)

---

[8] (1976) 2 SCC 819

2023-5-754-771
19

14. തുടർന്ന് കോടതി അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന സാംസൽ ഹഖ് കേസിൽ തീരുമാനത്തിലേക്ക് വരുന്നു. 21 മുതൽ 23 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

> "21. കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദം കൂടതൽ വഷളാക്കുന്നു ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വശം കോടതി ഒൻപതാം പ്രതിയെ വാദം അറിയിച്ച രീതിയും സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയുമാണ്. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ പക്ഷം അത് ഉദാസീനമാണ്.
>
> 22. മേൽപ്പറഞ്ഞ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിച്ച വിധിന്യായങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, പ്രതിക്ക് സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ ന്യായമായ അവസരം ലഭിക്കുന്നതിന് കുറ്റകരമായ വിവരങ്ങൾ പ്രതിക്ക് സമർപ്പിക്കണമെന്ന് പറയുന്നത് വളരെ പൊതുവായ നിയമമാണ്. ഓഡി ആൾട്ടറം പാർടെമിന്റെ തത്വങ്ങൾക്കുള്ള അംഗീകാരമാണിത്. മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങൾക്ക് പുറമെ, അസ്രാഫ് അലി v. അസം സംസ്ഥാനം കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി കോടതിക്ക് ഉപയോഗപ്രദമായി പരാമർശിക്കാം. [അശ്രഫ് അലി v. അസം സംസ്ഥാനം, (2008) 16 SCC 328 : (2010) 4 SCC (Cri) 278]. പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന ഖണ്ഡികകളിലാണ്: (SCC പേജ് 334, ഖണ്ഡികകൾ 21-22)
>
> > "21. തനിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനായി പ്രതിക്ക് ഒരു അന്വേഷണത്തിലോ വിചാരണയിലോ ചോദ്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടത് നിയമത്തിലെ 313- ാം വകുപ്പ് കോടതിയുടെ കടമയാണ്. അതിൽ നിന്നുള്ള ആവശ്യമായ അനന്തരഫലമായി, പ്രതിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഓരോ വസ്തുത സാഹചര്യവും നിയതമായും വ്യതിരിക്തമായും പ്രത്യേകമായും അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ വയ്ക്കണ്ടതുണ്ട്, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ

പരാജയപ്പെടുന്നത് പ്രതിക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടാകുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ ക്രമക്കേടുകൾക്ക് തുല്യമാണ്.

22. കോടതിയും പ്രതിയും തമ്മിൽ നേരിട്ടുള്ള സംഭാഷണം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 313-ന്റെ ലക്ഷ്യം. തെളിവുകളിലെ ഒരു വിഷയം പ്രതിക്കെതിരെ പ്രധാനമാണെങ്കിൽ, ശിക്ഷാവിധി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അത് വിശദീകരിക്കാൻ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് ശരിയും ഉചിതവുമാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷ്യങ്ങളിലെ കുറ്റകരമായ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് വിചാരണക്കോടതി ഒരു പ്രത്യേക ചോദ്യവും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അത് വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കും. തീർച്ചയായും, ഇവയെല്ലാം നീതിയുടെ പരാജയത്തിനോ മുൻവിധികൾക്കോ കാരണമായിട്ടുണ്ടോ എന്നതിന് വിധേയമാണ്. 1898-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 342 (ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 313-ന് അനുസൃതമായി) കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ എസ്. ഹർനാം സിംഗ് v. സംസ്ഥാനം (ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ) [എസ്. ഹർനാം സിംഗ് v. സംസ്ഥാനം (ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ) (1976) 2 SCC 819 : 1976 SCC (Cri) 324] കേസിലും ഈ കോടതി സമാനമായ കാഴ്ചപ്പാട് പ്രകടിപ്പിച്ചു. വിചാരണക്കോടതി പ്രതികൾക്ക് അതിന്റെ പ്രസക്തമായ വശങ്ങളിൽ കുറ്റകരമായ വസ്തുതകൾ സൂചിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത് പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദത്തിന്റെ ദുർബലത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. സെക്ഷൻ 313 പ്രകാരം പ്രതിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഉദ്ദേശ്യരഹിതമായ ഒരു നടപടിയല്ല."

23. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ, പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകളിൽ തനിക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു സുപ്രധാന സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം പ്രതിയുടെ മുമ്പാകെ വെക്കുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ വരുത്തിയതിന്റെ പരിണിത ഫലവും

ഒരു വിശദീകരണം നൽകാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് പ്രതിയുടെ ശ്രദ്ധ എല്ലാ നിർബന്ധിത വിവരങ്ങളിലേക്കും ആകർഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും പരിഗണിച്ച ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (1973) 2 SCC 793 : 1973 SCC (Cri) 1033] കേസിലെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റെ മുൻ വിധിന്യായവും ഈ കോടതി പരാമർശിച്ചു. സാധാരണഗതിയിൽ, അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രതിക്ക് നൽകാത്ത അത്തരം വിവരങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം ഒരു ഉദാസീനമായ വിസ്താരം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദം അവസാനിപ്പിച്ച ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് വീണ്ടും ശ്രമിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടെ വിഷയം വിചാരണ കോടതിയിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ കഴിയുമെന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. [ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (1973) 2 SCC 793 : 1973 SCC (Cri) 1033].”

(ഊന്നൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്)

15. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകനും വാഹിത v. തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം[9] കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ചു. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം പ്രതികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടായ അപേക്ഷയുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ ഈ കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ പോകുന്ന ഒരു ആകസ്മികതയെ മാത്രമേ ഇത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ച സത്യവീർ സിംഗ് കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിലേക്ക് കോടതി ഇപ്പോൾ വരുന്നു. പ്രതി തനിക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്പീലിൽ ആദ്യമായി സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 പാലിക്കാത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് തീരുമാനം വിധിക്കുന്നു. എത്രയും വേഗം

[9] 2023 SCC OnLine SC 174

ഒരു എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചാൽ, ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിയുടെ അധിക പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ ക്രമക്കേട് പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും. ഇത്രയും നീണ്ട കാലതാമസം വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കുമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ ഒരു ഘടകമാകാം എന്നതാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനത്തിന്റെ ആകെത്തുകയും സാരാംശവും. മാത്രമല്ല, നീതി പരാജയപ്പെടുന്നതിന് കാരണമാകുന്ന തരത്തിൽ പ്രതികൾക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടെങ്കിൽ വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ കേസിലെ വിശാല ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനമാണ് ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നത്.

16. ഈ കോടതി സ്ഥിരമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമം താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം:

(i) പ്രതികൾക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഓരോ വസ്തുത സാഹചര്യവും നിയതമായും വ്യതിരിക്തമായും പ്രത്യേകമായും അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത് വിചാരണ കോടതിയുടെ കടമയാണ്. വസ്തുത സാഹചര്യം എന്നാൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധി തേടുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്ന സാഹചര്യമോ വസ്തുക്കളോ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്;

(ii) സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ തനിക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏത് സാഹചര്യവും വിശദീകരിക്കാൻ പ്രതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുക എന്നതാണ് വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള പ്രതിയുടെ വിസ്താരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം;

(iii) പ്രത്യേക പ്രതിയുടെ കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് നൽകാത്ത വസ്തുത സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നത് കോടതി സാധാരണയായി ഒഴിവാക്കണം;

(iv) വസ്തുത സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതിക്ക് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് ഗുരുതരമായ ക്രമക്കേടുകൾക്ക് തുല്യമാണ്. പ്രതികൾക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടെന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ അത് വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കും;

(v) വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതിക്ക് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിലെ എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടുകൾ നീതിയുടെ പരാജയത്തിന് കാരണമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇത് പരിഹരിക്കാവുന്ന

ഒരു ക്രമക്കേടായി മാറുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ക്രമക്കേട് ഭേദമാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, സംഭവ തീയതി മുതൽ സമയം കടന്നുപോകുന്നു എന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം.

(vi) അത്തരം ക്രമക്കേടുകൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പോലും പ്രതിക്ക് മുന്നിൽ വരാത്ത വസ്തുത സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും; ഒപ്പം

(vii) ഒരു കേസിൽ, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിയുടെ അനുബന്ധ പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് കേസ് വിചാരണ കോടതിയിലേക്ക് തിരിച്ച് അയയ്ക്കാം.

(viii) ഉപേക്ഷ കാരണം പ്രതിക്ക് മുൻവിധിയുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, പരിഗണിക്കേണ്ട നിരവധി ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്ന് മാത്രമാണ് വാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിലെ കാലതാമസം.

17. ഇപ്പോൾ, ഈ കോടതി മുന്നോട്ടുവച്ച തത്വങ്ങൾ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രതികൾക്കെതിരെ 1998 ജൂലൈ 4-ന് ചുമത്തിയ കുറ്റപത്രം ഹൈക്കോടതി വീണ്ടും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"കുറ്റം

6. വിചാരണക്കോടതി 1998 ജൂലൈ 4-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം എല്ലാ പ്രതികൾക്കുമെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റം താഴെപ്പറയുന്നവയായിരുന്നു:

(i) പശ്ചിമപുരി പ്രദേശത്ത് തന്റെ ടിവി കേബിൾ ശൃംഖല നിർത്തുന്നതിൽ ജവഹർ ലാൽ (പിഡബ്ല്യു-3) പരാജയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് ഡൽഹിയിൽ 1995 ഒക്ടോബർ 1-നോ അതിനുമുമ്പോ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഏകാദശം 3.30-ന് എ-1 മുതൽ എ-6 വരെയുള്ളർ വിമലിനൊപ്പം (പരേതൻ) ജവഹർ ലാലിനെയും ബന്ധുക്കളെയും ക്രിമിനൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്താനും കൊലപ്പെടുത്താനും സമ്മതിക്കുകയും അതുവഴി ഐപിസി

വകുപ്പ് 120ബി പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകരമായ ഗൂഢാലോചന കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തു.

(ii) 1995 ഒക്ടോബർ 1-ന് പശ്ചിമപുരിയിലെ ഹൗസ് നമ്പർ 618/3-ൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗൂഢാലോചനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, എ-4, എ-5 എന്നിവർ അവരവരുടെ റിവോൾവറുകളിൽ നിന്ന് ശ്രീമതി ഓമി ദേവിയും ചന്ദർ ശേഖർ എന്നിവർക്ക് നേരെ വെടിയുതിർക്കുകയും വിമൽ, എ-3 എന്നിവർ ചന്ദർ ശേഖർ, ഒമി എന്നിവരെ യഥാക്രമം അവരവരുടെ കഠാരയും കത്തിയും ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും, അങ്ങനെ അവരെല്ലാം ഐപിസി വകുപ്പ് 120ബി-യോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തു.

(iii) കുറ്റകരമായ ഗൂഢാലോചനയ്ക്ക് അനുസൃതമായി അവരെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ റിവോൾവറുകളിൽ നിന്ന് പിഡബ്ല്യു-3, പിഡബ്ല്യു-7 എന്നിവർക്ക് നേരെ വെടിയുതിർത്ത് പിഡബ്ല്യു-3-നെ കൊലപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും അതിനാൽ ഇരുവർക്കും അപകടകരമായ പരിക്കുകൾ സംഭവിക്കുകയും അതുവഴി എല്ലാവരും ഐപിസി വകുപ്പ് 120ബി-യോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു."

(ഊന്നൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്)

18. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 7-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, നിലവിലെ അപ്പീൽവാദി ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ പ്രതികൾക്കുമെതിരെ ഐപിസി വകുപ്പ് 120-ബി-യോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വകുപ്പ് 452 പ്രകാരം പ്രത്യേക കുറ്റം ചുമത്തിയതായി പരാമർശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റം ക്രിമിനൽ ഗൂഢാലോചനയിൽ കക്ഷിചേർന്നതായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രതികളും അവരുടെ റിവോൾവറിൽ നിന്ന് വെടിയുതിർത്തതായും ആരോപണമുണ്ട്. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന പരിസരത്തിന് പുറത്ത് ഒരു ആയുധവുമായുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ സാന്നിധ്യം സംബന്ധിച്ച പിഡബ്ല്യു-5-ന്റെ പതിപ്പിന്റെ

2023-5-754-771
25

അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്കാളിത്തം തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി വിധിച്ചിട്ടുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളിൽ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ നിരവധി കുറ്റകരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു കേസല്ല ഇത്. അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട സാഹചര്യം മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു കേസാണിത്. പ്രോസിക്യൂഷൻ 37 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-5-ന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലെ ഒരു വാക്യത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ ഉള്ളടക്കം. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്ക് നൽകിയ 42 ചോദ്യങ്ങൾ വായിച്ചാൽ, സാധാരണ ബുദ്ധിവൈഭവമുള്ള ഏതൊരു പ്രതിക്കും അയാൾക്കെതിരെ ഒരു തെളിവും ഇല്ലെന്ന ധാരണ നൽകും. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള വിസ്താരത്തിനിടെ, തനിക്കെതിരെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഉന്നയിച്ച ഒരേയൊരു ആരോപണത്തെ അപ്പീൽവാദി നേരിട്ടിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയാണ്, വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് ഗുരുതരമായ മുൻവിധി ഉണ്ടായതായി കോടതി കണ്ടെത്തുന്നത്.

19. 1995-ലാണ് സംഭവം. അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകന്റെ സമർപ്പണങ്ങൾ വിചാരണ കോടതി പുനർനിർമ്മിക്കാത്തതിനാൽ ഈ വശം വിചാരണ കോടതിയിൽ വാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് വ്യക്തമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, രേഖാമൂലമുള്ള സമർപ്പണങ്ങളുടെ ഭാഗമായതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ, തീർച്ചയായും ഇതിൽ വാദപ്രതിവാദം നടന്നിട്ടുണ്ട്.

20. പിശകോ ക്രമക്കേടുകളോ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് കരുതിയാലും, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കാൻ ഇന്ന് അപ്പീൽവാദിയായ - പ്രതിയെ വിളിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. സംഭവം നടന്നിട്ട് 27 വർഷത്തിലേറെ കഴിഞ്ഞു. കാലം കടന്നുപോയെന്നത് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയുടെ കൂടുതൽ പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി വിചാരണ കോടതിയിലേക്ക് കേസ് മടക്കി അയയ്ക്കുന്നത് അനീതിയാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു.

2023-5-754-771
26

കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, 27 വർഷം മുമ്പ് നടന്ന ഒരു കാര്യത്തിന് മറുപടി നൽകാൻ അപ്പീൽവാദിയോട് ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. റിമാന്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാതിരിക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഒരു വശം കൂടിയുണ്ട്. അപ്പീൽവാദി ഇതിനകം 10 വർഷവും 4 മാസവും തടവ് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് ഈ ഘടകം.

21. ഈ വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, 2009 ഡിസംബർ 31 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തരത്തിൽ സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 313-ൽ ചേർത്ത ഉപവകുപ്പ് (5) കോടതി ശ്രദ്ധിക്കണം. ഉപവകുപ്പ് (5) ഇപ്രകാരമാണ്:

> "313. പ്രതികളെ വിസ്തരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം.-
>
> (1) ... ...
>
> (2) ... ...
>
> (3) ... ...
>
> (4) ... ...
>
> (5) പ്രതികൾക്ക് സമർപ്പിക്കേണ്ട പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ കോടതിക്ക് പ്രോസിക്യൂട്ടറുടെയും എതിർഭാഗം അഭിഭാഷകന്റെയും സഹായം സ്വീകരിക്കാം, □ വകുപ്പ് മതിയായ രീതിയിൽ പാലിക്കുന്നതിനായി പ്രതികൾക്ക് രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന സമർപ്പിക്കാൻ കോടതിക്ക് അനുമതി നൽകാം."

പല ക്രിമിനൽ വിചാരണയിലും ധാരാളം സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുകയും വൻതോതിൽ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 313-ാം വകുപ്പിന്റെ പ്രാധാന്യം ജുഡീഷ്യൽ ഓഫീസർമാർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂട്ടറുടെയും പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകന്റെയും സഹായം സ്വീകരിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. അതിനാൽ, പ്രതികൾക്ക് ചോദ്യങ്ങൾ

2023-5-754-771
27

നൽകുന്നതിനുമുമ്പ്, വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം വിചാരണ ജഡ്ജി പ്രതികൾക്ക് നൽകേണ്ട ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ, ജഡ്ജിക്ക് എല്ലായേപ്പാഴും മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങളുടെ പകർപ്പുകൾ പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർക്കും പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകനും നൽകാനും പ്രതികൾക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പ്രസക്തമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും പ്രതികളോട് പറയുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ അവരുടെ സഹായം തേടാനും കഴിയും. ജഡ്ജി പ്രോസിക്യൂട്ടറുടെയും പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകന്റെയും സഹായം തേടുമ്പോൾ, അഭിഭാഷകർ അതത് കക്ഷികളുടെ മുഖപത്രങ്ങളായിട്ടല്ല, മറിച്ച് കോടതിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്. ധാരാളം പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, പിശകുകളും ഒഴിവാക്കലുകളും ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യത കുറയ്ക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 313-ലെ ഉപവകുപ്പ് (5) പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ ജുഡീഷ്യൽ ഓഫീസർമാർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകും.

22. 1951-ൽ താരാ സിംഗ് (6) കേസിൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, 1898-ലെ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 342-ലെ ശ്രേയസ്കരമായ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പല കേസുകളിലും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ നൽകുന്നില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിലപിച്ചു. നിരവധി കേസുകളിൽ ഇത്തരം വീഴ്ചകൾ കാണുന്നതിനാൽ 72 വർഷത്തിനുശേഷവും സ്ഥിതി അതേപടി തുടരുന്നുവെന്നതിൽ കോടതി ഖേദിക്കുന്നു. ദേശീയ, സംസ്ഥാന ജുഡീഷ്യൽ അക്കാദമികൾ ഈ സാഹചര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് രജിസ്ട്രി ദേശീയ ജുഡീഷ്യൽ അക്കാദമികൾക്കും എല്ലാ സംസ്ഥാന ജുഡീഷ്യൽ അക്കാദമികൾക്കും അയയ്ക്കണം.

23. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷാവിധി ദുഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, മടക്കി അയക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് അന്യായമായിരിക്കും. അതനുസരിച്ച്, കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും 2000-ലെ സെഷൻസ് കേസ് നമ്പർ 9-ൽ ഡൽഹിയിലെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പാസാക്കിയ 2003 ഓഗസ്റ്റ് 27-ലെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ

2023-5-754-771
28

കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷവിധിയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽഫലമായി, ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിയും റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പീൽവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമാണ് രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളും റദ്ദാക്കുന്നതെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച്, മറ്റേതെങ്കിലും കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തടങ്കലിൽ വയ്ക്കണ്ട ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദിയെ ഉടൻ തന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കണമെന്ന് കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ
(സഹായികൾ: റൗൾ സാവന്ത്, ഷെവാലി മോങ്ങ, LCRAs)